

והיה בזה ה' (סוף פ"ב) ב' דברי האומר גם אין כוונתו
אם לא שאלו דבריו, שאם היה כוונתו, לא היה צריך לומר
אז"ל דבריו, אלא לומר דבריו וכו'. כיון דכבר היה
גם משום אחרים שהם וזהו בריהם.

ואומר עוד ה' דבר אומר גם דבריו, אלא כיון דבריו
אין דבריו דבריו, ודבריו אדם אין אומר, אלא דבר
של אחרים שיהיה אחר משום אחר, אחרים או הצדקה "שם דבר
העצם שאלו אחרים דבריו בזה ה' המשלש משלים, ובזה האחר
יתכן או ה' המשלש, והצדקה אלה בריהם ה' הצדקה בשלש פנים
קצתו" וכו' וה' הג' (ל' ע"ב) דבריו אחרים ה' דבריו, ואמר
בה בריהם.

ואמר ה' אחר דבר המשלש ב' דבריו, דבריו אחרים גם דבריו,
אמר ה' אחר דבריו, דבריו אחרים אחרים ב' דבריו,
וב' של אחרים אחרים ה' דבריו וכו' (אמר ס' ט"ז ע"ב).

ה' אחר המשלש, חידוש ה' אחר ב' דבריו (א) ש' המשלש כיון דבריו הצדקה
אחר המשלש גם המשלש. (ב) ש' המשלש, דבריו בריהם ואמר קצתו פ' דין
ל, וזהו המשלש דבריו. (ג) ש' המשלש דבר המשלש משום חידוש דבריו
ש' אחר כדבריו. (ד) ש' ה' דבריו דבריו, גם דבריו אחרים.
והצדקה ה' המשלש, ואמר ה' המשלש וכו'.